



# SVĚTLO



TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

47. ČÍSLO / XXIX. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

28. LISTOPADU 2021

## Z obsahu:

**Kristus nás osvobodil**  
Katecheze papeže  
Františka při generální  
audienci 6. října 2021,  
Řím, aula Pavla VI.  
- strana 2 -

**Svatý Jakub z Marky**  
Libor Rösner  
- strana 4 -

**Biskup Wasserbauer  
v Lateránské bazilice:  
Pokládejme základy  
Ježíše Krista**  
- strana 5 -

**Z duchovního pokladu  
Alice Lenczewske (78)**  
- strana 6 -

**Adventní tvář křesťanů**  
- strana 7 -

**Adventní věnec**  
- strana 7 -

**Svatá Barbora - svěťice  
adventního  
a vánočního času**  
- strana 8 -

**Jan Bradna: Raduj se,  
konej dobro a nech  
vrabce štěbetat**  
- strana 12 -



Francisco Bayeu y Subías (1734-1795): Svatá Barbora

# Kristus nás osvobodil

Katecheze papeže Františka při generální audienci  
6. října 2021, Řím, aula Pavla VI.

„Když se však naplnil čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného ze ženy, podrobeného Zákonu, aby vykoupil lidi, kteří podléhali Zákonu. Tak jsme byli přijati za syny. (...) To je ta svoboda, ke které nás osvobodil Kristus. Buďte v tom tedy pevní a nenechte se zase zapráhnout do toho otrockého chomoutu.“ (Gal 4,4-5; 5,1)

**D**obrý den, drazí bratři a sestry! Dnes budeme pokračovat v úvaze nad listem Galaťanům, v němž svatý Pavel napsal nesmrtelná slova o křesťanské svobodě. Co je

to křesťanská svoboda? Dnes se tomuto tématu budeme věnovat. Svoboda je poklad, kterého si doopravdy vážíme, až když jej pozbýváme. Pro mnohé z nás, kteří jsme uvykli životu ve svobodě, se

často jeví spíše jako nabyté právo než dar a dědictví, které je nutno chránit. Ke kolika nedorozuměním v souvislosti se svobodou dochází a s kolika rozdílnými pojetími svobody se v běhu staletí setkáváme!

V případě Galaťanů nedokázal apoštol Pavel snést, že tyto křesťany, kteří poznali a přijali Kristovu pravdu, přitahovaly klamně nabídky, kvůli nimž přecházeli ze svobody do otroctví, z osvobozující Ježíšovy přítomnosti do otroctví hříchu, legalismu a podobně. Legalismus je také náš dnešní problém, mnoho

*Pokračování na str. 13*

**H**le, blíží se dni... Budou znamení... Dejte si pozor... Bďte a modlete se v každé době... Těchto několik slov z dnešních liturgických čtení by stačilo k rozjímání pro první týden adventního času, do něhož právě vstupujeme. A tak jako již mnohokrát, má autor těchto několika následujících řádek pokušení nechat čistý list papíru. Vždyť, kdo jiný má promlouvat k duši člověka, když ne Pán Bůh sám? Proč vstupovat do prostoru a času, který je určen tichému naslouchání Božímu volání člověka zpět do nebeského království? Tak aspoň pár podnětů k zamyšlení, pěkně popořádku...

*Hle, blíží se dni...* Jsou to dni, kdy se splní Boží zaslíbení. A nejde jen o Izraelův a Judův dům, jak čteme u proroka Jeremiáše. Žijeme v době, kdy před více než dvěma tisíci lety očekávaný Mesiáš, Pán Ježíš Kristus, poprvé sestoupil na naši zemi - v lidském těle. Poté, co zaplatil výkupné za spásu lidských duší, byl vzkříšen a vystoupil do nebe, je očekáván následujícími generacemi jeho druhý příchod ve slávě až dodnes. Je však očekáván s nadějí nového začátku, nového nebe a nové země? (str. 3) Anebo spíše s obavou ze ztráty časných věcí, svého domova, z opuštění svých blízkých...? Myšlenka nikoliv nová, avšak v adventním čase zásadní. Je důležité být adventním křesťanem, nikoliv křesťanem „navždy“ svázaným se zemí... A proto ještě jedna osobní otázka: Jaká je moje adventní tvář? (str. 7)

## Editorial

*Budou znamení...* Jaká znamení? Čtěme pozorně, co nám říká Pán Ježíš... Říká se, že je třeba správně číst znamení doby, ale jak se naučit je interpretovat? Nejde to bez pevných základů: Pisma svatého, Tradice, učení církevních Otců a učitelů církve, katolickou církví uznaných zjevení, zvláště těch Panny Marie... Na těchto základech stavěli také svatí a další svědci víry, včetně obrovského zástupu těch bezejmenných. Oni nám ukazují směr cesty k poznání pravdy. A jedinou Pravdou, na níž jsou vystavěny i ty zmíněné základy, je Pán Ježíš Kristus a jeho učení. A proto, povzbuzeni slovy biskupa Zdenka Wasserbauera, (str. 5) posilněme svoji touhu po zpevnění a obnovení oněch základů a pusťme se do dalšího budování stavby, která obstojí, ať už rozpoznáme znamení doby, nebo ne. To nejpodstatnější totiž spočívá v jiném: v našem vztahu k Pánu Ježíši, kdy upřímně v lásce toužíme setkat se s ním osobně, ať už to bude při jeho slavném druhém příchodu na tento svět, anebo „pouze“ v okamžiku našeho přechodu z pomíjivého života pozemského do života věčného. Obojí je regulérním adventním očekáváním osobního setkání se Spasitelem...

*Dejte si pozor...* Na co? Aby naše srdce nebyla zatížena něčím nebo někým jiným než Trojjediným Bohem. Neboť vše, co odvádí naši pozornost od něho,

je jen ztrátou času a postupně narůstající neschopností rozpoznat znamení doby a nepřipraveností na Pánův slavný příchod. Přitom připravenost je to jediné, co se od nás žádá - ostatní na ni už jen navazuje... Svým způsobem si můžeme vzít příklad ze svaté Barbory, kterou vpravdě můžeme nazvat adventní světící. (str. 8-11) Ona poté, co obdržela milost víry, byla neustále připravena na konečné setkání s Pánem Ježíšem. Odměnou jí byla nejen mučednická palma, ale byla obdařena Pánem Bohem i mimořádným darem zázraků na její přimluvu. A co víc: dostalo se jí zaslíbení, že každý, kdo si utrpení a mučednickou Barbořinu smrt bude připomínat, bude v den soudu zachráněn, budou mu odpuštěny hříchy a Pán Bůh mu bude milostivý. I když nelze vypočítavě spoléhat na toto milosrdenství Boží, jistě nepochybí ten, kdo má v úctě svatou Barboru a prosí ji o pomoc ve svém pozemském očekávání přechodu do slávy nebe.

*Bďte a modlete se v každé době...* To nepotřebuje další komentář. Snad si jen připomeňme, jak je užitečné bdít s Matkou Páně, Pannou Marií. A učit se od ní mlčet, setrvávat v tichu a rozlišovat - v duchu slov Pána Ježíše k Alici Lenčewské. (str. 6) Vždyť Matku Boží právem můžeme nazývat Matkou adventu. Spolu s ní a ve spojení s Duchem Svátým tedy očekávejme, rozlišujme, dávejme si pozor, bděme a modleme se - neboť Pán je blízko!

*Daniel Dehner*

**H**ospodin je dobrý a dokonalý, proto ukazuje hříšníkům cestu.<sup>(1)</sup> Žalmistova slova jsou pro tebe velkým povzbuzením. Mysli na ně, když dnes uslyšíš z Pánových úst předpověď o velkých pohromách a zkáze. Mluví o nich předem z lásky k tobě a ke všem lidem, protože nechce smrt hříšníka, nýbrž aby se obrátil a byl živ. Pros Ducha Božího, aby ti pomohl odpoutat se ode všeho, co by mohlo narušovat tvé setkání s Pánem a bránit přijetí jeho láskyplného poučení.

*Nebeské mocnosti se zachvějí a lidé budou zmlírat strachem.* Všechno, co vypadá tak vznešené, neotřesitelné a věčné, zhroutí se pojednou jako domek z karet. Naplňuje tě smutkem taková představa? Pán nemá v úmyslu tě zarmoutit, ale naopak, chce ti dát velkou útěchu a důvod k nejvyšší radosti. To, o čem Pán mluví, je tajemství přechodu z časnosti do věčnosti. On nemluví o konci, ale o novém začátku. Aby mohlo nastoupit nově nebe a nová země, musí ustoupit vše, co je podrobno času. S ním se také oťresou a definitivně zhroutí všechny ty nepravé hodnoty, které si na časnosti postavili ti, kdo zapominají na Boha jakožto hodnotu nejvyšší a absolutní. Nečekej, až tě tento konec věci náhle překvapí. Až se vrátíš od Pána do svého prostředí, rozhlédni se po všech věcech kolem sebe. Obklopuje tě mnoho takových, které máš rád? Jak se s nimi rozloučit, aby z toho nevzešel smutek, ale radost?

*Kde je tvůj poklad, tam je i tvé srdce.*<sup>(2)</sup> Zůstává tvé srdce u samotných časných věcí, nebo za nimi hledá Pána? Hledáš-li za vším jeho, jsou pro tebe jako hustý závoj. Spadne-li tento závoj, pak spatříš Pána tváří v tvář. Proč bys měl takové zábrany litovat? *Až to všechno začne*, budeš mít všechny důvody vzpřimit se a radovat, protože se blíží tvoje vykoupění.

Slyšíš dobře. Z tohoto zajetí, ve kterém tě chtějí držet věci a tento svět, jsi byl vykopen, tak jako se vykoupí ti, kteří upadli do otroctví. Byl jsi vykopen za vysokou cenu. Záleží nyní na tobě, zda se do tohoto zajetí sám dobrovolně nevracíš.

Nedávej se ukolébat potěšením, který se ti podbízí tělo, svět a ďábel a která tě tak připravují o potřebnou bdělost. Zvažuj dobře vše, na čem ulpívá tvé srdce, s čím se spojuje tvá duše, a zkoumej: Kde je přítom tvůj Pán? Směřuješ stále blíže k němu, nebo se od něho vzdaluješ? Nebo se ti dokonce už zcela ztratil z dohledu? To by předznamenávalo tvé neštěstí, protože v ta-

kovém postoji by tě konec časnosti nenaplnil radostí, ale *zmíral bys strachem a očekáváním toho, co přijde na tento svět*, nemohl bys uniknout a obstát.

Přijde to totiž znenadání. Neber si příklad z lidí tohoto světa. Pán výslovně varuje, že budou náhle překvapeni jako za dnů Noemových, kdy *nic netušili, až přišla potopa a všechny zachvátila*<sup>(3)</sup>. Ten den přijde náhle jako past. Přijmi proto jeho upozornění jako výstrahu lásky. Není snad sama skutečnost, že Pán sestoupil od Otce, aby ti to předem oznámil, důkazem jeho božské lásky a hlubokého zájmu o tvé časné i věčné blaho? Chce tě mít už zde na zemi ve své společnosti a očekává od tebe, že i ty budeš horlivě šířit jeho výstražný hlas a staneš se pro své bližní příkladem *bdělosti*, která zachraňuje.

Bdít znamená totéž jako neztrácet Pána ze zřetele, aby tvé srdce *nebylo zatíženo nestřídým užíváním věcí a starostmi o živobytí*. Jen si vzpomeň, co jsi slyšel již na začátku jeho působení: *Nepečujte úzkostlivě: Co budeme jíst? Co budeme pít? Do čeho se oblečeme? Po tom všem se shánějí pohané*.<sup>(4)</sup> Nejsi toho denně svědkem? Nejen že se po tom sami shánějí, ale ještě neodbytně shánějí druhé, aby se k nim připojili, a přesvědčují je, aby se sháněli i po tom, co ve skutečnosti nepotřebují. Nedovol světu, aby svým vynalézavým způsobem dráždil tvou žádostivost po časných věcech jen proto, aby ses mohl honosit tím, co máš. Nenechej se ukolébat a prohlédni nepřítelovu léčku. Odejdi z jeho školy a odvrhni pýchu světa, kterou ti tak podle ponouká. Obrat se celým svým srdcem co nejdříve ke svému Mistru a Pánu, který *pokorné vede ke správnému jednání, pokorné učí své cesty*.

Přijmi jeho radu: *Buďte bdělí a modlete se v každý čas*. Využij pomoc, kterou ti Je-

## Liturgická čtení

### 1. čtení – Jer 33,14–16

Hle, blíží se dni – praví Hospodin – kdy splním sliby, které jsem dal o Izraelovu a o Judovu domu. V ty dny, za toho času vzbudím Davidovi zákonitý výhonek, který bude uskutečňovat právo a spravedlnost na zemi. Za těch dnů dojde Juda spásy a Jeruzalém bude bydlet v bezpečí. To je jméno, kterým ho budou nazývat: „Hospodin je naše spravedlnost.“

### 2. čtení – 1 Sol 3,12–4,2

Bratři! Ať ve vás Pán rozhojňuje stále víc a více lásku jednoho k druhému i ke všem lidem, jako ji i my máme k vám. Ať posilní vaše srdce, abyste byli bezúhonní a svatí před Bohem, naším Otcem, až přijde náš Pán Ježíš se všemi svými svatými. Nakonec pak vás, bratři, prosíme a napomínáme v Pánu Ježíši: jak jste se od nás naučili, že máte žít, abyste se líbili Bohu, a jak i žijete, tak ať v tom vynikáte ještě více. Víte přece, které příkazy jsme vám dali z moci Pána Ježíše.

### Evangelium – Lk 21,25–28.34–36

Ježíš řekl svým učedníkům: „Budou znamení na slunci, na měsíci i na hvězdách, na zemi úzkost národů, bezradných nad hukotem a příbojem moře; lidé budou zmlírat strachem a očekáváním toho, co přijde na celý svět, neboť hvězdný svět se zachvěje. A tehdy lidé uvidí Syna člověka přicházet v oblaku s velikou mocí a slávou. Až to začne, vzpřimte se a zdvihněte hlavu, protože se blíží vaše vykoupění. Dejte si pozor, aby vaše srdce nebyla zatížena nestřídmostí, opilstvím a pozemskými starostmi, aby vás den soudu nezastihl znenadání; přijde totiž jako léčka na všechny, kdo přebývají na celé zemi. Proto bděte a modlete se v každé době, abyste mohli všemu tomu, co se má stát, uniknout a obstát před Synem člověka.“

Žíš tak velkodušně nabízí, a nepřestávej se modlit: *Ukaž mi své cesty, Pane, poučuj mě o svých stezkách. Ved' mě ve své pravdě a uč' mě, neboť ty jsi můj Bůh, můj Spasitel.*<sup>(5)</sup>

Bratr Amadeus

#### Poznámky:

<sup>(1)</sup> Ž 25,8; <sup>(2)</sup> Mt 6,21; <sup>(3)</sup> Mt 24,39;

<sup>(4)</sup> Mt 6,31n; <sup>(5)</sup> Ž 25,4–5.

## Svatý Jakub z Marky

*Tento světec patří mezi tzv. čtyři sloupy observantské větve františkánského řádu – spolu se sv. Bernardinem Sienským, sv. Janem Kapistránem a Albertem da Sartheanem. Možná není tak známý jako dva prvně jmenovaní, avšak v 15. století o něm bylo slyšet hodně nahlas po celé Evropě, kterou procházel a v jejíchž kostelích kázal.*

**S**vatý Jakub byl druhým nejmladším z devatenácti dětí chudé rolnické rodiny žijící v Monteprandone, městečku ležícím jen pár kilometrů od Jaderského moře v Anconské Marce, tj. středoitalském regionu (odtud též jeho pozdější přídomek „z Marky“). Po narození v září roku 1394 byl pokřtěn jako Dominik. Už v raném dětství ztratil otce, jehož autoritu převzali starší sourozenci. Ti ho dle postavení v rodině posílali pást ovce, aniž by přitom dbali jeho velkého strachu z vlka, který se kolem stáda často pohyboval a představoval neustálou hrozbu nejen pro zvířata, nýbrž i pro něj, šestiletého hošíka.

Protože neměl Dominik zastání doma, napadlo ho hledat je u příbuzného v Offidě, který byl knězem. Našel tam ještě mnohem více. Onen kněz se ho ujal a začal ho učit číst a psát. Jakmile starší bratři zjistili, kam malý Dominik ustavičně mizí, jeden z nich se do Offidy vypravil s tím, že ho přinutí vrátit se na pastvu. Snad zapůsobila přímluva příbuzného kněze, jenž bratra ujistil, že Dominik je nezvykle nadaný žák, snad i nějaký náhlý akt soucitu s malým pasáčkem, každopádně bratr Dominika nejen nechal v Offidě, ale později mu spolu s tímto knězem finančně vypomáhal na studiích v Ascoli, kam Dominik po nějaké době zamířil.

A poněvadž byl opravdu velmi nadaný, po Ascoli odešel do Perugie, kde se zapsal na práva. Jakožto chudý student vzal zavděk možností nechat se zaměstnat jako vychovatel dětí v jedné šlechtické rodině, čímž měl zajištěnou stravu i nocleh. Když se v roce 1414 odstěhovala tato rodina do Florencie, odešel Dominik s ní a měl tam přijmout nabízené místo notáře. Avšak jeho osudy nabraly jiný směr.

Již dlouho v sobě hýčkal touhu po zasvěceném životě. Představoval si sám sebe jako kartuziánského mnicha, nakonec však oblékl v roce 1415 hábit františkánský, v němž o rok později složil časné sliby

a přijal řádové jméno Jakub. Tento hábit mu údajně vlastnoručně ušil sv. Bernardin Sienský, s nímž uzavřel blízké přátelství na bázi učitel – žák a jehož kanonizace se po letech osobně zúčastnil.

Představený využil jeho mimořádných studijních dispozic a poslal ho studovat teologii do Perugie a následně do Florencie. Svátost kněžství pak Jakub přijal v roce 1423. Kromě několikrát již zmíněného nadání pro studium měl otec Jakub ještě i nadání pro mluvené slovo. Už jako jáhen proslul svými mimořádnými kazatelskými schopnostmi. O jejich výjimečnosti svědčí rozhodnutí papeže Martina V., jenž ho z podnětu sv. Bernardina pověřil posláním procházet Itálií a kázat proti rašícím herezím všeho druhu.

Rodák z Monteprandone nezůstal jen u Apeninského poloostrova, ale brzy zamířil i do vzdálených zemí – kázal v Bosně, Dalmácii, v roce 1436 zavítal dokonce i do Čech, v nichž, jak známo, měl co do činění s husitstvím. Prošel i Prusy, Dánskem, Norskem, Ruskem, Polskem, Rakousy a Uhrami, a to už na přímé posláni papežem Evženem IV., jenž ho pro tyto země obdařil titulem inkvizitora. Léta Páně 1438 již otce Jakuba vidíme opět v Itálii – v Boloni, Ferrare, Florencii a Padově.

Všude, kde vystoupil na kazatelnu, přitahoval zástupy lačné jeho slov, která pronášel v jazyce té země, v níž se nacházel. Využil pro dobro církve své nadání pro studium – vždyť byl v relativně krátkém čase s to naučit se dosti solidně cizí jazyk tak, že v něm byl schopen smysluplně kázat. Ohromoval svým vzděláním, teologickým



*Svatý Jakub z Marky*

mi vývody; mimo kazatelnu pak životem pravého syna sv. Františka, tj. pokorného, zbožného a láskyplného. Proslulý byl i jeho život askety – hodně a často se postil, ukládal si např. pouze tříhodinový spánek denně.

Velmi častým tématem jeho promluv bylo nejsvětější jméno Ježíš, jež měl ve velké úctě a k němuž také úctu všude možné šířil. Železným pečetičkem nechal na kousky papíru razit kosočtverce s nápisem IHS (začáteční písmena slov *Iesus Hominum Salvator*, tj. *Ježíš, Spasitel lidstva*), nazval je *breve* a rozdával lidem. Příkládal je i na nemocné nebo posedlé a velmi často se v důsledku toho udal nějaký zázrak uzdravení či vyhnání ďábla z posedlého jedince. Často se uzdravil i člověk, jemuž Jakubovo *breve* přinesli domů.

Slavným se stal případ uzdravení osmnáctiletého mladíka, od narození hluchoněmého, v Monterotundu, jímž procházel na cestě do Říma. Přinesli ho k němu a Jakub mu naznačil, aby vyplázl jazyk. Sotva



**PUZZLE BETLÉMA, 260 – 2028 dílků**

Cena 180 – 500 Kč.

**Objednávky:** Římskokatolická farnost Třebíč-město,  
Martinské nám. 20, 674 01 Třebíč  
tel. 728 133 220 • [trebicmartin@volny.cz](mailto:trebicmartin@volny.cz)  
Více na [www.trebicmartin.cz](http://www.trebicmartin.cz).



to dotyčný udělal, přiložil mu na něj Jakub před desítkami svědků *breve*, načež ho vyzval: „*Řekni Ježíš.*“ Mladík okamžitě vyhrkl: „*Ježíš, Maria, Maria!*“

Ještě slavnějším se stal návrat k životu chlapce, který byl tři dny prokazatelně mrtvý...

Otec Jakub prošel velkou částí Evropy, nicméně toužil šířit Boží slávu i mimo náš kontinent, zvláště pak ve Svaté zemi. Jakožto řeholník však nemohl odejít o své vůli, navíc zde bylo i přání Svatého stolce, aby působil především v evropských zemích. Proto se někdy po roce 1450 vrátil opět do Rakous, kde znovu plnil kostely svými kázáními. Odhaduje se, že během čtyř desetiletí obrátil na katolickou víru přes 50 000 heretiků a napravil další desetitisíce hříšníků.

Nevěnoval se výhradně kázání, našel si ještě dostatek času, aby spolu se sv. Janem Kapistránem a dříve i sv. Bernardinem Sienským reformoval observantskou větev františkánského řádu. Nadto bezpočtukrát působil jako zprostředkovatel příměří mezi rozvaděnými italskými městy a dbal o chudé – ve městech, jimiž procházel, zakládal *montes pietatis*, což byly jakési banky pro chudáky, v nichž si mohli tito lidé půjčovat peníze na mimořádně nízký úrok.

Tuhá askeze, které se dobrovolně a rád podroboval, aby ujařmil svou tělesnou schránku, se podepsala na jeho zdravotním stavu. Kvůli onemocnění jater mu představení nařídili poněkud zmírnit asketickou praxi, což samozřejmě jako poslušný bratr splnil.

Odmítl však nabízenou mitru milánského arcibiskupa – jednak se necítil hoden této pocty, jednak své poslání spatřoval v kazatelské činnosti i mimo území jedné jediné arcidiecéze. Na sklonku života se už ovšem musel omezit na působení v rámci jednoho města, a sice Neapole. Zdravotní potíže mu nedovolily rozšířit pole působnosti. V městě pod Vesuvem také dovršil počet svých dní. Stalo se tak 28. listopadu 1476. Jakubovo tělo spočinulo v jeho rodném Montepandone v klášteře, jenž byl jako jeden z několika postaven z jeho iniciativy.

Necelých 150 let poté (12. srpna 1624) jej papež Urban VIII. prohlásil za blahoslaveného a za dalších 102 let (10. prosince 1726) papež Benedikt XIII. za svatého.

## Biskup Wasserbauer v Lateránské bazilice: Pokládejme základy Ježíše Krista

V Římě se ve dnech 8.–14. listopadu 2021 konala návštěva českých a moravských biskupů ad limina apostolorum. Úterní program (9. 11.) zahájila bohoslužba v lateránské bazilice sv. Janů, v katedrále římského biskupa. Nejstarší z římských papežských bazilik vybudoval císař Konstantin na poděkování za vítězství nad Maxenciem u Milvijského mostu, které otevřelo bránu křesťanské éry.

Hlavním celebrantem byl apoštolský administrátor ostravsko-opavské diecéze biskup Martin David a kazatelem pražský světitel biskup Zdenek Wasserbauer. Ten připomněl v homilii nejprve české stopy a významné historické události, které spojují naše země s lateránskou bazilikou, jako byla kanonizace sv. Prokopa v roce 1204, vysvěcení pražského biskupa Ondřeje během IV. lateránského koncilu (1212–15) nebo svatořečení sv. Jana Nepomuckého 19. března 1729. Jako pozoruhodný rys katedrály římských biskupů vyzdvihl skutečnost, že ve svých dějinách mnohokrát zchátrala, byla poškozena zemětřesením, požáry nebo nájezdníky, ale vždy „silou křesťanské víry“ povstala z trosek.

Na jedno z posledních poškození má dnešní pražský světitel biskup rovněž osobní vzpomínku: „*Když jsem tady jako bohoslovec studoval, zažil Laterán o prázdninách roku 1993 poslední pohromu, která ho postihla. U bočního vstupu někdo zaparkoval auto plné výbušnin, které poničilo průčelí a čerstvě opravené varhany.*“

V homilii se vrátil k druhému čtení z 3. kapitoly 2. listu Korinťanům, kde sv. Pavel mluví o milosti, kterou dostal, když byl Bohem povolán do služby, a v její síle položil základy. Slovo, které apoštol používá, odkazuje k hlubokým znalostem, schopnostem a moudrosti muže odpovídajícího za zdárné dokončení stavby.

„*Pavel se představuje jako ten, kdo dohlížel a měl odpovědnost za kladení základů, což byla evangelizační a misijní práce, převsedčivé hlásání Krista.*“

„*A to je v našem 21. století, třeba konkrétně v naší České republice, úplně stejně aktuální, jako to bylo v 1. století, v době apoštola Pavla.*“

Biskup Wasserbauer zdůraznil, že problémem misie si musíme stavět před oči ne-

ustále. Tak jako lateránský chrám byl ve svých dějinách poničen a bořen, ale vždy znovu povstal na svých dobře položených základech.

„*A myslím, že je to pro nás velké povzbuzení a výzva: abychom se soustředili na kladení dobrých základů a na to, aby těmi dobrými základy byl jedině Kristus. O to jde apoštolu Pavlovi.*“

Budováním dobrých základů může být práce s dětmi při hodinách náboženství nebo práce s mládeží, s konvertity a mnoho další „veledůležitá práce“, protože jde o kladení základů Ježíše Krista – zdůraznil dále.

„*Určitě přicházely a budou přicházet v dnešní době a v té následující různé zkoušky, různé druhy sekularismů, totalit, ale dobře položené základy to vydrží. A dobře postavená stavba obstojí.*“

Lekcionář vynechává verše, kde se mluví o tom, že dílo každého člověka nakonec vyjde najevo, bude prozkoušeno v ohni. Máme dobrý příklad v našich předchůdcích, kteří „*měli dobré základy v sobě a kladli dobré základy pro druhé, dobře stavěli, a proto jsme dobře přečkali nacismus, komunismus, a navzdory určitým jednotlivým selháním jsme jako celek obstáli dobře. Nemáme se za co stydět,*“ poznamenal biskup Wasserbauer.

Homilii uzavřel odkazem k příběhu o schvalování františkánské řehole. František přichází – nedlouho po kanonizaci sv. Prokopa – v roce 1209 za papežem Inocencem III., který jej na naléhání assiského biskupa vyslechne, ale váhá s přijetím tak náročně formulované řehole. Načež se mu v noci zdá sen o potácejícím se lateránském chrámu, který před zhroucením zachraňuje postava v šatech z pytloviny:

„*Možná je i toto obraz pro nás. Je třeba dobře klást základy, ale také budovu církve, která už stojí a kterou postavili naši předci, chránit před různými škodami, hrozbami, před zřícením a poškozováním. A to je veliký úkol nás pastýřů a vás věřících, ve vaší modlitbě. A věřím a doufám, že tato návštěva ad limina nás všechny povzbudí, abychom se znovu se zápalem pustili do kladení základů, do budování, ale také ochrany stavby církve.*“

Zdroj: [www.vaticannews.va/cs.html](http://www.vaticannews.va/cs.html),  
9. 11. 2021

## Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (78)

Tentokrát čerpáme z jiného knižního zdroje, a proto se neobjevují označení „†“, „•“ či „-“.

„To, co si zapisuješ, má sloužit lidem, aby pochopili, že chci promlouvat ke každému z nich. Doprovázet je, chránit je před zlem a vést je po cestě spásy. Chci, aby pochopili, že jsem při každém člověku v každé chvíli jeho života. Chci, aby Mě toužili poslouchat a uskutečňovali to, co jim říkám – aby toužili žít podle Mých poučení.“

\* \* \*

„Ustavičně znovu a znovu musím plakat nad svojí hříšností.“

„Plač a zároveň vzpínej ke Mně ruce s nadějí. Otvírám ti oči, abys v sobě viděla Pravdu. Bolest očištuje – bolest plynoucí z rození se nového člověka v tobě se v tomto životě nikdy neskončí. Budu tě obmývat, zdokonalovat a posvěcovat. Zamiluj si tuto bolest. Ať je pramenem tvé radosti a tvého štěstí. Svědčí o tom, že jsem blízko a že tě chci mít u Sebe.“

\* \* \*

„Co mám dělat, abych zmenšila tvoje utrpení?“

„Důvěřovat Mi, pamatovat na Mne a dávat Mi lásku – velkou až po úplné sebedarování. Chci, abys po Mně ještě víc toužila, aby tě tato služba zcela pohltila a byla tvoji jedinou realitou. Zbytek

ať je jako sen. Slíbila jsi mi svoji věrnost – vzpomínáš si?“

\* \* \*

„Krista je třeba milovat v lidech, protože tam žijí po lásce. Ne v abstraktních představách, ale v konkrétních lidech, které znám a s nimiž se setkávám, zvláště v těch, ve kterých není lásky. Na člověka se nemáme dívat z hlediska svého egoismu a svých očekávání, ale z pohledu Ježíše, který je v něm, ztotožňuje se s ním a trpí v něm, když je nemilovaný anebo ignorovaný... Největší ohrožení a síla, která ničí svatost Církve, se nachází v jejím nitru – v srdcích lidí, kteří namísto toho, aby byli Kristovým srdcem a rukama, jsou jeho ranami.“

\* \* \*

„Přilni ke Mně celým srdcem. Pokud je ti těžko, mysl na dobro, které jsem vykonal všeobecně, jakož i ve tvém životě. V nejtěžších chvílích se modli slovy – nahlas. Stále by sis měla uvědomovat Moji přítomnost u tebe a v tobě. Rozmlouvej se Mnou a dívej se na Mne v každé chvíli života, cokoliv děláš a kdekoliv jsi. Všechno Mi odevzdávej, všechno dělej pro Mne. Udělej vše, aby tvůj život byl k Mé chvále. Nemysli na sebe, ale jen na Mne, tehdy budu myslet na tebe a o všechno se

postarám. Postarám se také o dokonalost našich modlitebních setkání a o dokonalost v každodenních událostech.“

\* \* \*

„Modlit se znamená ze všech sil přijímat Boha a radovat se z toho, že ty jsi a že On je. Je to stále hlubší poznávání sebe samé a všeho v Bohu. Je to osvobození od determinací, které ti vnucuje svět, jiní lidé a které si namlouváš ty sama.“

\* \* \*

„Lepší je vnitřní radost prožívání v intimitě se Mnou než vnější nadšení. Takovouto vnitřní radost je totiž vidět a vyzářuje na jiné. Netřeba k ní nic dodávat. Tou radostí jsem totiž Já.“

\* \* \*

„Od Panny Marie se uč mlčet a pros ji, aby ti pomohla zvažovat slova a setr-  
vávat v tichu.“

\* \* \*

„Dítě Moje, pokud je v tvé mysli hluk myšlenek a v srdci bouře emocí, bojuj proti tomu aktivní slovní modlitbou a vroucím velebením a vzdáváním díky. Děkuj zvláště za těžkosti a za utrpení. Pros o sílu a vytrvalost, o schopnost přijmout všechno a v čistotě srdce všechno obětovat. Pokud však pocítíš, že do tvého srdce vstupuje milost ticha a že na tobě spočívá Můj pohled lásky, zmlkni, utiš si mysl a emoce srdce a hled' na Mne. Ponoř se do Mého pohledu, aby tě zcela zahallil a pronikl. Zůstaň v tichu plném obdivu, abys neztratila nic ze svatosti těchto chvil milosti, které jsou ti dány. Toto je největší milost a nejvznešenější stav tvé duše ponořené ve Mně, který má prozářit čas, který přijde potom, když se tvoje smysly a mysl vrátí k vnějším věcem.“

(Pokračování)

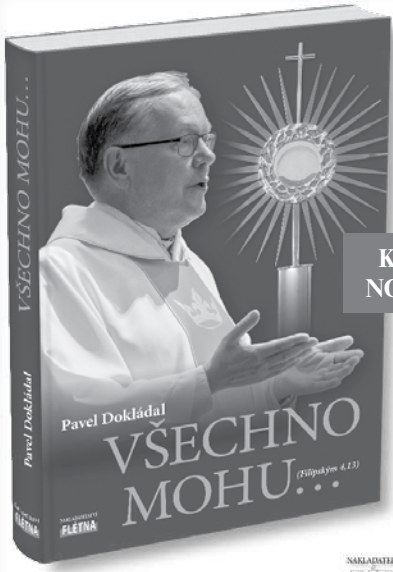
Podle Cesta dozrevania.

Sestavil Mieczysław Piotrowski TChR.

ZAEX, Dolany 2017.

Překlad Eva Hnaušová OSsR.

Ze slovenštiny přeložil a upravil -dd-



**Pavel Dokládál**  
**VŠECHNO MOHU...**  
*Filipským 4,13*  
1969 – 1989 – 2019  
Mládí, povolání, kněžství, StB  
svatá Anežka  
Eucharistie a Maria  
Řím – Kristova Církev

**V prosinci vydává**  
**NAKLADATELSTVÍ FLĚTNA**  
pevná vazba, A5, 288 stran, 295 Kč.

**Knihu zasilá: Fatimský apoštolát v ČR**  
**Kocliřov 195, 569 11 Kocliřov**  
**tel.: 731 646 800**  
**e-mail: recepc@cm-fatima.cz**

WWW.FLETNA.CZ



*Magdaléna, neteř sestry Judity z Rodiny Panny Marie, se narodila slepá. Svoji veselou a laskavou povahou je sluníčkem celé rodiny. Děti jako ona mohou být svoji důvěrou pro nás příkladem právě v adventním čase.*

## Adventní tvář křesťanů

*Advent pro nás křesťany není jen v prosinci. Mnohem více jsme povoláni žít jako adventní lidé každý den v roce, s důvěrou a radostí očekávat Pánův slavný příchod. Vždyť při každé mši svaté vyznáváme: „Tvou smrt zvěstujeme, tvé vzkříšení vyznáváme, na tvůj příchod čekáme, Pane Ježíši Kriste.“ Následující vyprávění nám může pomoci pochopit, jakou sílu má očekávání provázené pevnou důvěrou.*

„Prosím, počkejte zde,“ řekl jsem jednomu nevidomému a nechal jsem ho stát na bezpečném místě velké vlakové stanice. Chtěl jsem ho ušetřit před davem lidí na cestě k přepážce, k informacím, informačním tabulím a k poště. Když jsem se vracel, již z dálky jsem ho viděl stát; lidé okolo něj překotně procházeli, jedno dítě se na něho upřeně dívalo, vozík se zavazadly ho zešíroka objel a prodavač novin se od něho plaše vzdálil, když mu předtím učinil mylnou a zbytečnou nabídku.

Slepý stál docela tiše a také já jsem se na pár okamžiků musel zastavit. Podíval jsem se na jeho tvář. Kroky kolem něho,

neznámé hlasy a všechny ty zvuky rušného provozu jako by pro něho neměly žádný význam. On čekal. Bylo to velmi trpělivé, důvěřující a soustředěné čekání. Na jeho tváři nebyla vidět žádná pochybnost, že bych se snad mohl i nevrátit. Byl tam však viditelný náznak radostného očekávání, že ho určitě někdo opět chytne za ruku. Jen pomalu jsem se osvobodil od tohoto působivého pohledu na čekající tvář se zavřenými očními víčky. Najednou jsem věděl: Tak by měla vypadat adventní tvář křesťana!

*Z Vítězstvo Srdca 131/2019  
přeložil a upravil -dd-*

## Adventní věnec

**R**ovněž u nás v adventní době patří k neodmyslitelným tradicím adventní věnec z voňavého jehličí v našich příbytcích a kostelech. Avšak původ tohoto pěkného křesťanského zvyku zná jen málokdo.

Adventní věnec poprvé vyrobil evangelický teolog a výborný pedagog Johann Hinrich Wichern (1808–1881) z Hamburku. Sám poloviční sirotek, vyšel z prostých poměrů tohoto průmyslového města a jako jemnocitného, ale energického mladého muže se ho hluboce dotkla bída tisíců dětí žijících na ulici. A tak v roce 1833 založil tento 25letý učitel dílo „pro záchranu zanedbaných a těžce formovatelných dětí“.

Takzvaný *Drsný dům* před branami Hamburku, v němž Wichern původně začal s dvanácti chlapci, se stal prvním z více než stovky *domů záchrany*, které vznikly později. Pro jeho dům byl charakteristický dobrosrdečný křesťansko-rodinný duch a Vánoce zde sehrávaly mimořádně důležitou roli. A poněvadž během adventu se děti stále netrpělivěji

vypτάvaly, kdy už konečně budou Vánoce, vyrobil Wichern v roce 1839 cosi jako první adventní kalendář. V modlitebně sirotčince zavěsil kolo od vozu a připevnil na něj tolik svíček, kolik dní chybělo od první adventní neděle do Štědrého večera: pro neděle to byly čtyři velké bílé svíce, pro všední dny mezi nimi odpovídající počet malých červených svíček. Takto mohly děti se zářícíma očima a rostoucí radostí sledovat, jak se spolu s každodenně rostoucím počtem světél blíží narození Ježíška.

Věnec se velmi rychle stal populárním, avšak počet svíci se pro praktičtější použití snížil na čtyři svíčky, symbolizující adventní neděle, protože *Wichernův věnec* byl pro domácnosti příliš velký. Od roku 1851 bylo zvykem věnec obalovat jedlovými větvičkami a v roce 1925 svítil prv-



*Wichernův věnec (originál) v „Drsném domě“ v Hamburku. V pozadí je busta jeho tvůrce.*

ní adventní věnec už i v katolickém kostele v Kolíně nad Rýnem. V roce 1930 se adventní věnec dostal až do dalekého Mnichova. Není to zvlášť pěkné, že za jeho vznik vděčíme chudým dětem a jejich napjatému čekání na Vánoce?

*Z Vítězstvo Srdca 131/2019  
přeložil a upravil -dd-*

## Svatá Barbora – světice adventního a vánočního času

*„Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo; nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo.“ (Iz 9,1) Tato slova proroka Izaiáše slavnostně oznamují narození královského dítěte v Betlémě. Také svatě Barboře, jedné z nejznámějších a nejoblíbenějších svatých mučednic západní, jakož i východní církve zazářilo toto zachraňující světlo milosti. Uvězněná ve věži v temnotě pohanství prožila skutečné znovuzrození. Mladé křesťance byl tento duchovní poklad milosti natolik drahý, že posilňována Eucharistií ho nezlomně bránila až do smrti.*

**V** Římské říši během velkého pronásledování v prvních třech stoletích zaplatily životem za svoji věrnost víře tisíce křesťanů. Ke známým svatým mučednicím patří mezi mnohými jinými Markéta z Antiochie († okolo roku 305), Kateřina Alexandrijská († okolo roku 305) a mladičká Barbora z Nikomédie († 306), dnešního Izmitu nedaleko tureckého Istanbulu. Všechny tři prolily svoji mučednickou krev za císaře Maximina Daa. Za necelých deset let, za vlády císaře Konstantina byla v roce 313 ediktem milánským konečně křesťanům zaručena náboženská svoboda.

Barbora, současnice svatého Mikuláše z Myry, byla jedinou dcerou bohatého pohanského guvernéra Dioskora. Svě krásné a stejně moudré dceři otec zabezpečil nejlepší vzdělání. Brzy se objevili nápadníci, kteří žádali o ruku mladičké Barbory. Ona však, sotva třináctiletá, toužila po něčem jiném.

Tajně navštěvovala skupinu mladých křesťanů v podzemí. U nich našla víru v Ježíše Krista a toužila po křtu. Ta-

to změna nemohla ujít jejímu otci, který křesťany fanaticky nenáviděl. Dioskoros proto uvěznil svoji dceru ve věži, kterou dal pro ni postavit s jasným záměrem, aby jí zamezil styk s křesťany a uchránil ji před jejich vlivem. Chtěl, aby přišla na jiné myšlenky a souhlasila s vdavkami. Úplná odloučenost a ticho se však pro Barboru staly velkou milostí, protože se mohla v modlitbě nerušeně zaměřit na Ježíše. Historické líčení ovšem mlčí o jejím křtu ve věži, který o 1600 let později v jedné ze svých vizí viděla Terezie Neumannová z Konnersreuthu.

Historické prameny se však shodují v tom, že Barbořinu velkou touhu po svatém přijímání Bůh splnil tak, že do věže, kam kromě jedné služebné nemohl nikdo jiný vstoupit, poslal anděla. A ten Barboře podal svaté přijímání, podobně jako se to stalo ve 20. století v životě svaté Faustyny Kowalské nebo malým pastýřům z Fatimy.

Jelikož Barbora uvězněná ve věži vytrvale odmítala vzdát se svého křesťanského přesvědčení a víry a údery otce byly



*Hlavu svatě Barboře sřal její vlastní otec*

bezvýsledné, Dioskoros obžaloval vlastní dceru u římského prefekta Marciána. Ale ani jemu se nepodařilo statečně děvče přinutit ke změně postoje. Tím byl Barbořin osud zpečetěn – měla zemřít mučednickou smrtí! Dvě velké německé stigmatizované mystičky to všechno viděly ve svých vizích, a to vždy 4. prosince, na svátek svatě Barbory: blahoslavená Anna Kateřina Emmerichová v 19. století a Terezie Neumannová (proces jejího blahorečení byl otevřen v roce 2005) v roce 1928 a ještě přesnější v roce 1930.

Pohanský místodržící dal mladou křesťanku zbít pruty, týrat mučicemi nástroji a pálit pochodněmi. Následně ji hodili do vězení, aby tam zemřela. Anna Kateřina Emmerichová viděla, jak Barbora vyryla do stěny žaláře kalich a nad ním hostii a vroucně se před tímto zobrazením modlila. Kolem půlnoci se vězení naplni-



*Podle staré křesťanské tradice se na začátku adventu, právě o svátku svatě Barbory, střihají větvičky třešně nebo jabloně a dávají se do vody. Na větvičkách po nějaké době vyraší poupata, která mají připomínat mučednictví svatě Barbory a její znovuzrození pro nebe. Zároveň symbolizují i výhonek z kořene Jesse – samotného Ježíše Krista, který nás svým narozením probouzí k novému životu.*

lo jasným světlem a k Barboře přistoupil Pán Ježíš, aby ji posilnil a zahojil její rány.

Rovněž následující den byla třináctiletá Barbora znovu přivlečena před soudní stolec prefekta Marciána. Před velkým množstvím lidí zde Barbora opět vydala odvážné svědectví víry, které se mnohých dotklo a pomohlo jim najít Krista. Rozhněvaný místodržící ji dal ještě strašněji mučit, až nakonec Dioskoros uchopil meč, přivlekl svoji dceru na místo popravy a sřal jí hlavu. Dříve než ji zasáhl úder smrtícího meče, se nahlas modlila:

*„Pane, pro tvoji smrt vyslyš moji prosbu, aby každý, kdo si vzpomene na tvoji služebníci a připomene si moje utrpení, byl v den soudu zachráněn, aby mu byly odpuštěny jeho hříchy a abys mu byl milostivý.“*

Tu z nebe zazněl hlas: *„O co jsi prosila, ať je ti uděleno.“*

Díky tomuto příslibu, že nikdo z těch, kteří se k ní budou utíkat, nezemře bez útěchy svatých svátostí, byla svatá Barbora na konci středověku přijata mezi čtr-



*Svatá Barbora*

náct pomocníků v nouzi. Ona, která ve věži přijímala svatou Eucharistii z rukou anděla a i v žaláři byla posilňována svatým přijímáním, aby vydržela mučení, se stala velmi uctívanou patronkou umírajících a velkou eucharistickou světicí.

V umění se zobrazuje s věží, kalichem, mečem a palmou. Ikony pravoslavné církve Barboru zobrazují dokonce ve slavnostních kněžských rouchách s kalichem v ruce.

### Svatá Barbora a jiní svatí

*Svatý Stanislav Kostka* pocházel z polské šlechtické rodiny. To, co o něm víme, není pouhá zbožná legenda, ale je to historicky podložená skutečnost. V adventu roku 1566 ve Vídni smrtelně onemocněl a lékaři mu už nedávali žádnou naději. Tento šestnáctiletý chlapec, který vedl svatý život a byl jezuitským žákem, to přijal s odevzdaností. Byl však smutný, protože vstříc smrti by šel bez útěchy svátostí, jelikož majitel domu, u kterého jako podnájemník bydlel, byl fanatickým luteránem a nikdy by k Stanislavovi nepustil katolického kněze s Nejsvětější svátostí. V této své nouzi si smrtelně nemocný chlapec vzpomněl na všechno, co u jezuitů slyšel o svaté Barboře a co od ní také sám četl. Obrátil se tedy s důvěrou na svatou Barboru, patronku jeho studentského bratrstva. Během jedné z následujících nocí se najednou dotkl ramene vychovatele Bielinského, který bděl u jeho smrtelného lože, a radostně zvolal: *„Na kolena! Na kolena! Podívej, svatá Barbora! Přichází se dvěma anděly, kteří mi přinášejí svaté přijímání.“* Když se třikrát pomodlil modlitbu *„Pane, nejsem hoden, abys vešel pod mou střechu“*, zářící štěstím radostně zvolal: *„Ó Bože mého srdce!“* A dlouhý čas zůstal ponořen v adoraci.

Rovněž i *svatý Junípero Serra* (18. století), neúnavný františkán z Mallorky a zakladatel devíti misii a města Santa Barbara, zakusil zachraňující pomoc svaté Barbory, a to při plavbě lodí z Evropy do Ameriky. Dne 2. prosince se loď na dva dny a dvě noci dostala do silné bouřky, odchýlila se od kurzu a očividně se naplňovala vodou, takže jí hrozilo ztroskotání. V této těžké situaci dvacet františkánů a sedm dominikánů napsalo na listek jména svých oblíbených svatých. Junípero Serra si vybral svatého Františka Solana.



*V 6. století se dostaly relikvie svaté Barbory do Byzance, do Konstantinopole (dnešního Istanbulu). O 600 let později, když se dcera byzantského císaře Alexia, Barbora, vdávala za velkoknížete Svatopluka z Kyjeva, dostala jako svatební dar relikvie své patronky, které roku 1108 přenesli na Ukrajinu. Velmi vzácné relikvie svaté Barbory našly své důstojné místo v kyjevském klášteře sv. Michala - byly uloženy ve stříbrné truhle, vážící téměř 500 kg. Honosný klášter sv. Michala se po Kyjevskopečorské lávře stal nejoblíbenějším a nejnavštěvovanějším poutním místem Ukrajiny, a to právě pro mnohé vyslyšené modlitby a nápadné zázraky na přímlyvu velkomučednice svaté Barbory. (V roce 1870 např. přišlo ke svaté Barboře 100 000 poutníků.) Ještě než byl v roce 1936 za vlády bolševiků klášter sv. Michala zničen, vzácné relikvie svaté Barbory byly přeneseny do chrámu sv. Vladimíra v Kyjevě.*



Potom po krátké modlitbě si vybrali patrona, na kterého se chtěli s důvěrou obrátit. Byla to svatá Barbora - a to se událo přesně 4. prosince, na její svátek! Řeholníci třikrát silným hlasem zvolali: *„Viva, Santa Bárbara!“* A k údivu všech pasažérů lodě se bouřka okamžitě utišila. Se zlomeným hlavním stěžněm a několika dírami doplula loď Guadalupe do přístá-

vu Veracruz v Mexickém zálivu. Na moři by loď nebyla vydržela ani o den déle, na tom se svorně shodla celá posádka lodě. Vděčný Junípero Serra se však zasloužil o to, aby na západním pobřeží Kalifornie byla zřízena misie ke cti svaté Barbory.

V klášteře Hegne u Bodamského jezera zemřela v roce 1913 sotva třicetiletá **blahoslavená Ulrika Nischová**, členka ingeneberského Institutu milosrdných sester Svatého kříže a pokorná mystička. Svoji práci vykonávala svědomitě a každou volnou chvíli strávila před svatostánkem. Napsala: „*Svaté panny vidím téměř vždy na jejich svátek ... sv. Cecílii, Kateřinu, Barbaru, Lucii... Všechny jsou pívavě krásné a jemné, jakoby průzračné. Nedá se to dostatečně popsat tomu, kdo je sám neviděl.*“

Něco podobně krásného viděla **svatá Faustyna** a zaznamenala to v roce 1937 do svého Deníčku: „*Dnes ráno za mnou přišla panna - sv. Barbora - a nařídila mi, abych po devět dní obětovala svaté přijímání za svou zemi, a že takto usmírím Boží hněv. Ta panna měla korunu z hvězd a v ruce meč, koruna zářila zrovna tak jako meč, šaty měla bílé, vlasy rozpuštěné, byla tak krásná, že kdybych neznala Nejsvětější Pannu, myslela bych si, že je to ona. Nyní chápu, že všechny panny mají svou zvláštní krásu, vyzářují rozdílnou krásu.*“ (Dn 1251)

Pravoslavný **ruský mnich Jan Krestiankin**, kněz s pověstí svatého života, který si nevýslovně mnoho vytrpěl v trestaneckých táborech v severním Rusku a na Volze, zemřel v roce 2006, tedy jen před patnácti lety. Jeho matka Jelizaveta Ilarionovna často vyprávěla o tom, jak doma v Oriole Jan jako malý chlapec vážně onemocněl a málem zemřel. Ztrápená Jelizaveta bděla u jeho postele, když jedné

noci spatřila před sebou dívčinu nadpřirozené krásy, která se na ni obrátila s těmito slovy: „*Dáš mi ho?*“ Vylekaná matka ve svém nitru věděla, že je to mučednice Barbora, a prosila o pomoc mlčky k ní vztáhla ruce. Po této události se její syn začal okamžitě uzdravovat a svatá Barbora se stala společnicí jeho života. Deně se na ni obracel v modlitbě. Báfuška Krestiankin jí svěřil i svoji hodinu smrti. Po smrti se v jeho modlitební knížce našel obrázek svaté Barbory a modlitba za šťastnou hodinu smrti.

### Ochránkyň horníků

Ve Švýcarsku, Německu, Rakousku, na Slovensku, ale i u nás v Česku anebo v jiných zemích ti, kteří během dne pracují v dolech a při ražení tunelů, ať už jsou věřící, anebo ne, uctívají svatou Barbaru jako svoji patronku, protože ona sama žila zavřená v tmavé věži. Ve staleté tradici vzývají svatou Barbaru o pomoc při rizikových pracích v dolech, tunelech a při odstřelech či explozích. Dodnes se na její přímělu dějí zázraky a očividné případy záchrany v poslední vteřině. Před prvními vrty a odstřelem při stavbě nového tunelu

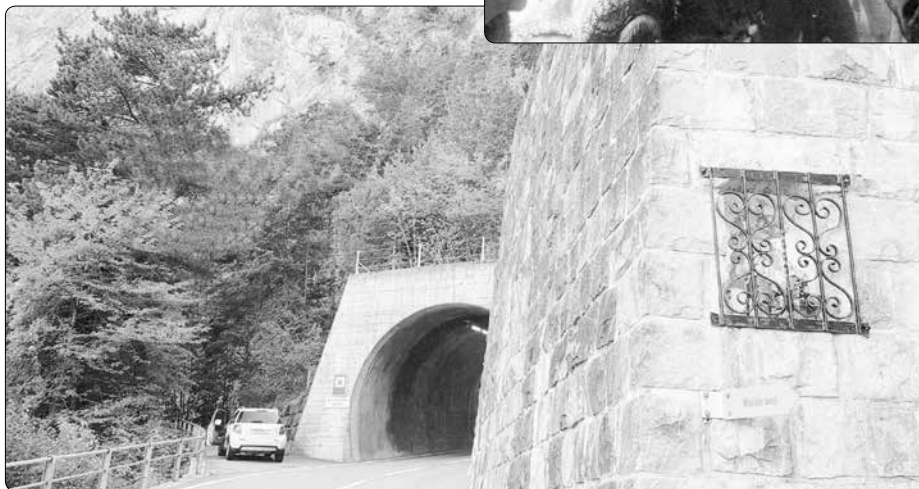
se do blízkosti většinou přinese obraz nebo socha svaté Barbory a také vedle vstupu do moderních silničních tunelů anebo nad nimi často bývá malý výklenek se zobrazením této oblíbené světice.

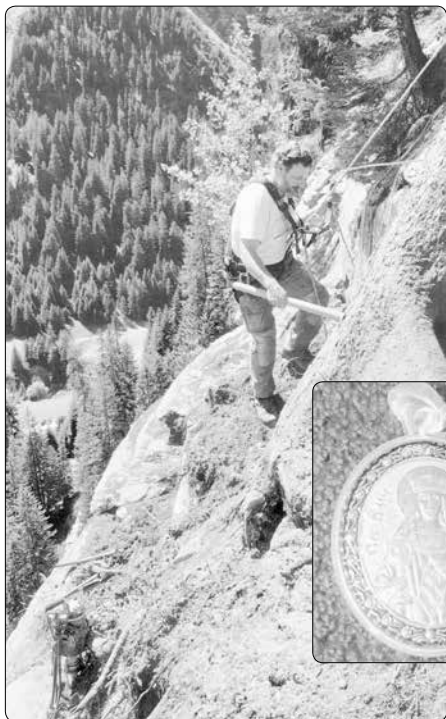
V den vzpomínky na svatou Barbaru - 4. prosince - se práce horníků přerušuje. V mnoha dolech, a dokonce i v nedokončených tunelech se k její cti konají bohoslužby, pobožnosti či slavnosti svaté Barbory. Bylo to tak například i v roce 2015 v německém kamennosolném dole Bernburg ve spolkové zemi Sasko-Anhaltsko. Slavnost ke cti svaté Barbory se konala v hloubce 513 metrů pod zemí za přítomnosti předsedy vlády Dr. Reinera Haselhoffa. V důlní tradici se svatou Barbarou děkuje za ochranu, za každou odpracovanou hodinu bez úrazu v uplynulém roce a za úspěšnou těžbu. Současně se horníci opětovně společně svěřují pod její ochranu v nastávajícím roce.

Švýcarská novicka<sup>(1)</sup> Melanie Hergerová z kantonu Uri nám<sup>(2)</sup> nedávno vyprávěla o jednom dobrém známém svého otce, který je ochoten pomoci vždy, když je to potřebné. Jmenuje se **Beda Bissig** a má 47 let. Pana Bissiga často volají na stavební práce v tunelech, dolech či na silnicích. Je totiž velmi zkušeným a spolehlivým střelcem, a tak mu svěřují i ty nejchoulostivější úkoly, protože při této práci je navzdory všem bezpečnostním a ochranným opatřením vždy vysoké riziko úrazu. Ve svém nebezpečném zaměstnání je Beda velkým ctitelem svaté Barbory - otevřeně se k tomu přiznává i před svými kolegy. O své oblíbené světici

a o práci střelce nám vyprávěl v létě roku 2019. „*Pro svatou Barbaru to udělám rád,*“ řekl.

„*Během deseti let, co pracuji jako střelce, jsem spotřeboval už několik stovek tun výbušného materiálu a ještě nikdy jsem neměl případ materiální škody většího rozsahu, či dokonce ublížení na zdraví. V žádném případě to není samozřejmost a v mém případě to naprosto jistě připisuji svatou Barbaru - o její ochraně a pomoci jsem pevně přesvědčen. Proto je pro mne důležité, abych spolu se svými kolegy na-*





*Beda Bissig se vícekrát ptal rodiny Melanie Hergerové, zda by Melanie nemohla zajistit medailku svaté Barbory. Avšak nebylo tak snadné najít skutečně pěknou medailku, dokud sestra Marie Barbara z Rodiny Panny Marie v listopadu 2018 z misie v Rusku nepřinesla stříbrnou medailku jeho oblíbené světice. Medailku našla v jednom pravoslavném chrámu. Od té doby ji Beda s hrdosťou a důvěrou nosí. Jemu a jeho kolegům spolu s medailkou sestra Marie Barbara poslala obrázky svaté Barbory, aby si je mohli dát do kapsy od bundy nebo vystavit v tunelu. Jelikož se den vzpomínky na svatou Barboru blížil, Beda skutečně každému kolegovi, který projevil zájem, daroval obrázek svaté Barbory spolu s modlitbou. A dodnes se před odstřely nezdráhá svým kolegům poslat mobilem fotografii medailky svaté Barbory, aby jim připomněl jejich mocnou patronku.*

ší patronce v adventu na její svátek vždy poděkoval. Vždyť jen já osobně vím o vícero konkrétních situacích, kdy mi jednoznačně a velmi výrazně svatá Barbora pomohla. Bez její pomoci by jistě některé věci dopadly velice špatně. Dvě události mám však zvláště stále před očima.

Jedna se odehrála v roce 2015 u jezera Mutsee, kde jsem měl z pověření elektrárenské společnosti Linth-Limmern AG v oblasti Glarner Hinterland odpálit jed-

nu příkopu. V její blízkosti, ale v přiměřené bezpečnostní vzdálenosti se dělalo pancéřování, to znamená, že dělníci byli zaměstnání posilováním betonových stavebních částic. Podle předpisů jsem vykonal nejméně deset odstřelů a všechno šlo dobře. Ani mě nenapadlo, abych tuto skupinu dělníků z uvedeného místa poslal pryč. Ale potom, bez jakéhokoliv zjevného důvodu jsem najednou přišel k dělníkům a řekl jsem jim, že při tomto jedenáctém odstřelu musí odejít z místa, kde pracují. Bylo to jen moje vnitřní vnuknutí, jinak si to nedokážu vysvětlit. Někdy člověk jednoduše cítí, co má udělat, a to i bez toho, aby věděl proč. Pak jsem odstartoval spouštěč. Musela tam být nějaká podzemní trhlina nebo nějaké měkké místo; v každém případě po tomto odstřelu ležely dva kubíky šterku a skal, tedy asi pět tun materiálu, přesně na tom místě, kdy jen před chvílí pracovalo dvanáct mužů. V těchto okamžicích, kdy mohli být všichni mrtví, člověk opravdu děkuje svaté Barboře.

Něco podobného jsem po této pomoci svaté Barbory zažil také v létě 2018. Bylo to v kantonu Uri, v jedné roklině údolí Schöllenen. Firma STRABAG, zodpovědná za výstavbu silnic, mi na poslední chvíli zadala zakázku. Jelikož se to bagrem nedalo udělat, měl jsem narychlo odstřelit velmi tvrdou skálu, aby tam jiná firma mohla v dalších dnech klást potrubí. Bylo už okolo půl desáté večer.

Asi 15 metrů od této skály stála dvě auta. Když jsem se zaměstnanec, který vykonával přípravné práce, zeptal, co to má znamenat, odvětil mi, že tato vozidla zde v uzavřené zóně prý stála opuštěná celý den. Mezitím jsem si podle předpisů připravil nálož k odstřelu skály, k závoře příjezdové cesty jsem postavil stráž a ještě jednou jsem přezkoušel, zda je všechno v pořádku, a zkontroloval, zda se žádná osoba k uzavřenému objektu nepřibližuje. Poněvadž se odstřel skály nedal odložit a o majitelích aut stále nebylo ani vidu ani slechu, dal jsem pomocí lesního rohu varovný signál. Pak jsem začal s odstřelem skály. Když jsme krátce nato přišli k autům, v obou svítilo světlo a v každém seděly dvě osoby. Přiznám se, že jsem k těmto lidem nebyl příliš milý. Ti totiž, když zaslechli varovný signál, běželi křížem krážem přes pole k autům a nastoupili do nich, ačkoliv viděli, že prostor je uzavřen. A to právě v tom nejnebezpečnějším okamžiku! Ale netrefil je byť jen úlomek ze skály, ačkoliv nálož byla pořádně silná a kameny obvykle odlétávají mnohem dále. Měla v tom prsty »moje« Barbora, jinak to mohlo skončit špatně!<sup>1</sup>

*Z Víťazstvo Srdca 131/2019  
přeložil a upravil -dd-*

#### **Poznámky:**

- <sup>(1)</sup> Čili novicka Rodiny Panny Marie. [pozn. překl.]
- <sup>(2)</sup> Redakci časopisu *Víťazstvo Srdca*. [pozn. překl.]



*Když při stavbě tunelu konečně dojde k průlomu, je to velká věc, je to svátek. Z vděčnosti za veškerou ochranu je svatá Barbora první, kdo „prochází“ novým tunelem – její sochu nesou před sebou ti, kdo přicházejí jako první.*



**Celosvětová síť modlitby s papežem  
ČESKÁ REPUBLIKA**

Jeden z úmyslů *Celosvětové sítě modlitby s papežem* je vždy představen až na začátku měsíce (nikoliv na celý rok dopředu), aby tak mohl lépe reagovat na aktuální potřeby. S ohledem na tuto skutečnost není v technických možnostech redakce Světla zajistit včas kompletní přehled úmyslů. Na přání některých našich čtenářů otiskujeme vždy na začátku měsíce alespoň již známé úmysly, aby se tak mohli zapojit do společné modlitby. Aktuálně lze sledovat uveřejnění papežova úmyslu např. ve zprávách na [www.vaticannews.va/cs.html](http://www.vaticannews.va/cs.html).

**DENNÍ MODLITBA  
APOŠTOLÁTU**

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť, zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů.

**ÚMYSLY APOŠTOLÁTU  
MODLITBY NA PROSINEC 2021**

**VŠEOBECNÝ ÚMYSL:**

Modleme se za katechety, kteří jsou povoláni zvěstovat slovo Boží, aby ho dosvědčovali s odvahou a tvořivostí, v síle Duha Svatého.

**NÁRODNÍ ÚMYSL:**

Děkujeme za advent a Vánoce a prosíme za srdce otevřená pro velký Boží dar, ať poznáváme, že narozený Ježíš je blízko každému člověku.

*Svatý František Xavierský,  
oroduj za nás!*

*Svatá Terezie od Dítěte Ježíše,  
oroduj za nás!*

**Jan Bradna: Raduj se, konej dobro  
a nech vrabce štěbetat**

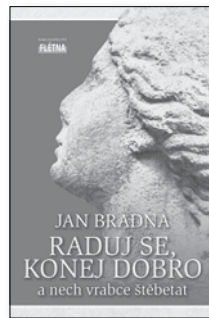
**K nové knize vydané nakladatelstvím Flétna**

**D**ne 3. listopadu 2021 tomu bylo 103 let, kdy došlo na Staroměstském náměstí v Praze ke stržení Mariánského sloupu. Dlouho bylo toto datum důležitou připomínkou bolesti křivdy, které se od českého národa Matce Boží dostalo. Od loňské slavnosti Nanebevzetí Panny Marie je toto smutné výročí překryto radostí z návratu Panny Marie do středu našeho hlavního města a nejen tam...

V již zmíněný výroční den vyšla v nakladatelství Flétna nová kniha, která se k více než 30 letům obnovy Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze vrací. Knihu *Raduj se, konej dobro a nech vrabce štěbetat* napsal akademický sochař a restaurátor Jan Bradna a kromě vzpomínek na neuvěřitelnou rekonstrukci prvního barokního sousoší v Čechách je i laskavým svědectvím jednoho naplněného lidského života.

Malá ukázka z knihy přibližuje začátky praktických snah o obnovu sloupu, kdy bylo nejprve třeba shromáždit věrohodné podklady pro zahájení rekonstrukce zničené památky:

*no neprozradím. Bylo to sdělení velmi neobvyklé. Vydal jsem se do Kyjí. Nejdříve mě v parčíku upoutala socha francouzského legionáře v baretu, který v kyvadlovém postoji bodá kopím rakouského orla pod sebou. Socha mi svou kompozicí velmi připomínala anděla z Mariánského sloupu. Měla stejný postoj a pohyb. Myslel jsem, že zde bydlel, příp. působil nějaký člověk, který nechal takovýto pomník padlým udělat, inspirovaný sochou anděla. To mě přivedlo na myšlenku, že znal Mariánský sloup, a proto tady nějaká část sochy je.*



*Že by mohla být někde na zahrádce, jsem zatím nevěřil. Představoval jsem si, že sochu do Kyjí mohl přivést místní kněz. Proto jsem nejdříve prohledal zrušený hřbitov okolo kostela, poté samotný kostel a všechny zákoutí. Z fary byli právě stěhováni nájemníci, ze dvora a hospodářských budov byly krátce předtím vystěhovány sběrné suroviny. Vše jsem prohledal, ale bezvýsledně. Začal jsem se dívat přes ploty do zahrádek a hledal skalky...*



*Když jsme s prací na sloupu začali, vítali jsme každou zprávu, kde bychom nějakou jeho část mohli nalézt. První, kterou jsem dostal asi v roce 1992 od velmi věrohodné osoby, zněla, že někdo má část trupu těla Panny Marie v Kyjích na východním okraji Prahy v zahrádce jako kámen mezi skalničkami. Myslím, že ten člověk věděl více, ale nemohl to říci. Slíbil jsem, že jeho jmé-*

*Dodejme, že toto vpravdě detektivní pátrání Jana Bradny skončilo tehdy neúspěchem, nicméně s dodatkem, že hledaná část sloupu skutečně v Kyjích jednu skalku zdobila, než ji dotyční zahrádkáři ze strachu odstranili neznámo kam...*

*Martin Leschinger  
Nakladatelství Flétna*

**Anotaci ke knize s technickými údaji naleznete na straně 16.**

## Kristus nás osvobodil – dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

křesťanů se totiž uchyluje do zákonictví a kazuistiky. Pavel tedy galatské křesťany vybízí, aby zůstali pevní ve svobodě, kterou přijali ve křtu, aniž by se opětovně dali zapřáhnout do „otrockého chomoutu“ (Gal 5,1). Po právu tuto svobodu úzkostlivě střeží, protože si je vědom, že se do společenství vloudili někteří „falešní bratři“, jak je nazývá, „aby slidili po naší svobodě, kterou máme v křesťanství, aby nás uvedli do otročeni“ (Gal 2,4). To by znamenalo návrat zpět, který Pavel nemůže připustit. Kázání, které by předem vyloučilo svobodu v Kristu, by nikdy nebylo evangelní: možná by bylo pelagiánské, anebo jansenistické, avšak nikoli evangelní. Ve jménu Ježíše, který nás činí svobodnými, nelze nic vynucovat, ani nikoho zotročovat. Svoboda je dar, který nám byl udělen ve křtu.

Učení sv. Pavla o svobodě je však především pozitivní. Apoštol předkládá Ježíšovo učení, které najdeme v Janově evangelii: „Když vytrváte v mém slovu, budete opravdu mými učedníky. Poznáte pravdu, a pravda vás osvobodí.“ (8,31–32) Pavel tedy hlavně vyzývá k zůstávání v Ježíši, který je zdrojem osvobozující pravdy. Křesťanská svoboda spočívá na dvou základních pilířích: prvním je milost Pána Ježíše, druhým pravda, kterou nám Kristus odhaluje a již je on sám.

Svoboda je předně Pánovým darem. Svoboda, kterou Galaťané obdrželi – a stejně jako oni také my ve křtu – je ovocem Ježíšovy smrti a zmrtvýchvstání. Apoštol veškeré své kázání soustřeďuje na Krista, který ho vymanil z pout jeho minulého života. Pouze z Krista prýští plody nového života v Duchu. Pravá svoboda, která vyprošťuje z otroctví hříchu, totiž pochází z Kristova kříže. Skrze Kristův kříž jsme vysvobozeni z otroctví hříchu. Právě tam, kde se Ježíš dal přibít a stal se otrokem, vložil Bůh pramen lidského osvobození. Nepřestává nás udivovat skutečnost, že místo, kde jsme byli vysvětleáni z veškeré svobody, tedy smrt, se může stát zdrojem svobody. Je to tajemství Boží lásky, které nelze jednoduše pochopit, ale musí se prožít. Sám Ježíš je ohlásil slovy: „Proto mě Otec miluje, že dávám svůj ži-

vot, a zase ho přijmu nazpátek. Nikdo mi ho nemůže vzít, ale já ho dávám sám od sebe. Mám moc (život) dát a mám moc ho zase přijmout.“ (Jan 10,17–18) Když se Ježíš vydává na smrt, uskutečňuje plně svou svobodu. Ví totiž, že pouze takto může pro všechny vyzískat život.



Jak víme, Pavel toto tajemství lásky zakusil sám na sobě. Proto Galaťanům krajně troufalými slovy říká: „Spolu s Kristem jsem ukřižován.“ (Gal 2,19) Ví, že v tomto úkonu nejvyššího sjednocení s Pánem obdržel největší dar svého života: svobodu. „Svoje tělo i s jeho vášněmi a žádostmi“ (Gal 5,24) totiž přibil na kříž. Chápe zde, jaká víra apoštola oduševňovala, nakolik důvěrný byl jeho vztah k Ježíši. Na jedné straně vnímáme, že nám toto schází, ale na druhé nás Pavlovo svědectví povzbuzuje, abychom se ubírali dál touto svobodnou cestou. Křesťan je svobodný, musí být svobodný a je povolán k tomu, aby se znovu nedal zotročit příkázáními a podivnostmi.

Druhým pilířem svobody je pravda. Také v tomto případě je nezbytné připomenout, že pravda víry není jakási abstraktní teorie, nýbrž realita živého Kris-

ta, která se přímo dotýká každodenního a celkového smyslu osobního života. Kolik lidí, kteří nestudovali a ani neumí číst a psát, pochopilo tuto moudrost, která jim propůjčuje svobodu! Je to Kristova moudrost, která do nich vstoupila při křtu skrze Ducha Svatého. Kolik lidí žije v Kristu více než kupříkladu někteří významní teologové a předkládá svým životem veliké svědectví o evangelní svobodě. Svoboda činí svobodnými v té míře, v jaké přeměňuje život určitého člověka a usměrňuje ho k dobru. Pokud chceme dosáhnout skutečné svobody, potřebujeme nejenom znát sami sebe, v psychologické rovině, ale zejména dospět k pravdě v nás samých na hlubší úrovni. Pravda nás má znepokojovat – vraťme se k tomuto natolik křesťanskému slovu: nepokoj. Víme, že existují křesťané, které nic nezneklidní. Žijí stále stejně, jejich srdci chybí pohyb a nepokoj. Proč? Neklid je totiž známkou toho, že v nás pracuje Duch Svatý, a svoboda je činná, jestliže ji vzbuzuje milost Ducha Svatého. Z tohoto důvodu prohlašuji, že svoboda nás má vytrhovat z klidu a ustavičně klást otázky, abychom se stále hlouběji dostávali k podstatě toho, čím doopravdy jsme. Takto zjistíme, že cesta za pravdou a svobodou je náročná a celoživotní. Je namáhavé uchovat si svobodu, je to namáhavé, ovšem nikoli nemožné. Odvahu tedy, pokračujme, protože nám to prospěje. Je to cesta, na které nás vede a podporuje Lásky pocházející z kříže. Lásky, která odkrývá pravdu a obdaňuje svobodou. Je to cesta ke štěstí. Svoboda nám dává volnost, radost a štěstí.

*Přeložila Jana Gruberová,  
Česká sekce Vatikánského rozhlasu  
(Redakčně upraveno)*

### ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA s P. Martinem Sedloněm OMI

Sobota 18. prosince 2021 • Kostel Nanebevzetí Panny Marie, Tábor-Klokoty

Téma: „*Obraz vykoupení podle sv. Lukáše*“

Program: 15.15 přednáška v kostele • 16.00 možnost svátosti smíření • 16.30 modlitba růžence  
• 17.00 mše svatá.

Srděčně zvou ŘKF Tábor-Klokoty a obláti Panny Marie Neposkvrněné. Kontakt: tel. 381 232 584

• e-mail: [tabor-klokoty@dicb.cz](mailto:tabor-klokoty@dicb.cz) • [www.klokoty.cz](http://www.klokoty.cz) • [www.oblati.cz](http://www.oblati.cz).

Program adventní duchovní obnovy je možné sledovat online.

#### Pondělí 29. 11. 2021

**6:05** Hrdinové víry (13. díl): Zdenka Schelingová **7:05** Klauzura **7:30** Makedonie – Zkušenost zmrtychvstání **8:00** Buon giorno s Františkem **8:45** Dědek a jeho kreslený svět: Něco málo o sobodě **8:50** Vietnam **9:20** Outdoor Films se Sašou Ryvolovou (58. díl): Zážitky nemusí být krásné, hlavně když jsou silné! **10:50** Dopisy z rovníku **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Hledání skrytých svatých míst: Kypr (1. díl) **13:40** Návrat ke kořenům **14:05** Dědek a jeho kreslený svět: Druhá půlka života **14:10** Historie sklářství v Karolince **14:35** V pohorách po horách: Zakarpatská Ukrajina – Polonina Krásná **14:40** Noční univerzita: P. doc. Tomáš Petráček, Th.D. – Karel IV. a česká duchovní tradice **16:00** V souvislostech **16:20** Jak potkávat svět (75. díl): S Janem Zástěrou **17:45** V pohorách po horách: Roklina Piecky – Slovenský ráj **18:00** Stavitelé měst **18:15** S Hubertem do lesa: Bezhlavcův hrádek **18:30** Sedmihlášky (154. díl): Dudaly dudanky **18:35** Na větrné hůrce **18:55** COP na Mohelnickém dostavníku 2014 **19:30** Nebe nad hlavou [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Ruce Panny Marie **21:30** Vezmi a čti: Listopad 2021 [P] **21:45** Veselo v Žilinském kraji [P] **22:20** Kulatý stůl: Synoda o synodalitě **23:45** O zaniklé Karvině **0:30** Šahbáb Bhatti, muž, který měl sen – Pákistán **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

#### Úterý 30. 11. 2021

**6:05** Cesta k andělům (1. díl): Nad'a Urbánková – zpěvačka (1. část) **6:45** Srbsko: Semínko naděje **7:15** Cena Celestýna Opitzce: Kostel sv. Šimona a Judy v Praze **9:10** Dědek a jeho kreslený svět: Hormony, kam se podíváš **9:20** V souvislostech **9:40** S Bohem pro lidi **10:10** Venezuela – Ženy nahore **10:40** Bačkorám navzdory: Lubor jede na výlet **10:55** P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova (2. díl): Bďte a modlete se (Lk 21,25–28,34–36) **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Hovory z Rekovic: Iva Bittová **13:06** Salesiánské dílo v Rumunsku a v Moldavské republice **13:35** Řád svatého Huberta **14:10** Dědek a jeho kreslený svět: Vedle sebe není spolu **14:15** Zachraňme kostely: Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skocích v Žlutici **14:35** Poutníci času: s Hynkem Medřickým **14:50** Vzdělanost – Otec Miroslav **15:05** Jan Sarkander (1576–1620) **16:00** Muzikanti, hrajte **16:30** Velehradská zastavení: Díl 3. – Arcibiskup Antonín Cyril Stojan **16:45** Výpravy do divočiny: Zátoka nosatých opic **18:05** Setkání (4. díl): Nina Nováková – kostel Nanebevzetí Panny Marie ve Staré Boleslavi **18:15** S Hubertem do lesa: Poklad z údolí smradu **18:30** Sedmihlášky (154. díl): Dudaly dudanky **18:35** Animované biblické příběhy: Ztracený syn **19:05** Pomoc, která se točí **19:30** Zpravodajské Noeviny: 30. 11. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Pěšky bez hranic **21:00** Dokořán: S Janem Wolfem **21:45** Na cestě k Otcovu domu **22:05** Setkání s Václavem Hudečkem (1. díl): 39. ročník MF Pardubické hudební jaro **22:55** Terra Santa News: 24. 11. 2021 **23:15** Biblická studna **0:25** S Bohem podél Rio Maraňon **0:50** Setkání cisteristů v Lukově **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

#### Středa 1. 12. 2021

**6:05** Cesta k andělům (2. díl): Nad'a Urbánková – zpěvačka (2. část) **6:35** Izrael: Země zaslíbená **7:05** Zpravodajské Noeviny: 30. 11. 2021 **7:25** Mladí salesiánští misionáři 2016 – Austrálie **7:35** Groteský Bustera Keatona: Frigo na mašině **9:05** Dědek a jeho kreslený svět: Stárnutí a smrt jako výzva **9:20** Generální audience papeže Františka [L] **10:20** Mixtékové – Mezi náboženstvím a tradicí **10:50** Veselo v Žilinském kraji **11:20** Legenda jménem Vesmír: DCŽM Vesmír **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Duch národa žije v písních [P] **13:35** Chudoba – Sestra Rachel **13:55** Don Bosco: světec, který skákal salta **14:35** Přijďte večer k nám... Ze zámku v Letovicích **16:10** Zpravodajské Noeviny: 30. 11. 2021 **16:30** ARTBITR – Kulturní magazín **16:40** Noční univerzita: P. doc. Tomáš Petráček, Th.D. – Karel IV. a česká duchovní

## TELEVIZE

### DOBRÝCH ZPRÁV



■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.  
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka  
TV NOE (změna programu vyhrazena)

**Podrobnosti na [www.tvnoe.cz](http://www.tvnoe.cz)**

## ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

tradice **18:05** Dědek a jeho kreslený svět: Co tě nezabije... **18:15** S Hubertem do lesa: Čupakabra [R] **18:30** Sedmihlášky (154. díl): Dudaly dudanky **18:35** Strýček Emu: Adventní **18:50** Jak si mě našel Antonín z Padovy **19:30** Terra Santa News: 1. 12. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Když bolí duše: Psychózy II. [L] **21:15** Adorace [L] **22:20** Noční univerzita: P. Petr Karas – Hledání ztracených **23:30** V pohorách po horách: Vápeč – Strážovská hornatina **23:40** Generální audience papeže Františka **0:05** Hledání skrytých svatých míst: Kypr (1. díl) **0:55** Dobrý pastýř biskup Jorge Gottau – Argentina **1:25** Noční repríza dopoledních pořadů.

#### Čtvrtek 2. 12. 2021

**6:05** Cesta k andělům (3. díl): Jan Hanák – kněz a publicista **6:45** Církev za oponou: Celibát **7:00** Indie – Talit Penkal, Donne Dalit **7:35** Jánošíkove dni 2020 **8:00** Dvě stě let kostela sv. Bartoloměje v Hniezdém **8:15** Nebe nad hlavou **8:35** Terra Santa News: 1. 12. 2021 **9:10** Dědek a jeho kreslený svět: Máme to pod kontrolou? **9:20** Kulatý stůl: Synoda o synodalitě **10:40** Duch národa žije v písních **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Princ, který si vybral Dona Boska **13:35** Generální audience papeže Františka **14:10** Dědek a jeho kreslený svět: Pravda o lži **14:15** Varhany pro svatou Zdislavu **14:35** Outdoor Films s Michalem Kosikem a Danielem Bařákem (105. díl): Sportem proti hendikepu **16:10** Zpravodajské Noeviny: 30. 11. 2021 **16:30** Do varu s Maxem Kašparů (2. díl): Duchovní a duševní zdraví **16:45** BET LECHEM – vnitřní domov (28. díl): Remigie Anna Češková – bormejka **17:00** Zámek Židlochovice – zahrada času **17:35** Můj chrám: MUDr. Lumír Kantor, Ph.D., neonatolog a primář novorozeneckého oddělení v nemocnici v Olomouci v chrámu sv. Cyrila a Metoděje, Olomouc **18:05** Setkání (5. díl): MUDr. Vít Kaňkovský – křížová cesta u Mysliboře **18:15** S Hubertem do lesa: Malí a fascinující **18:30** Sedmihlášky (154. díl): Dudaly dudanky **18:35** Ovečky: 2. neděle adventní [P] **19:00** Večeře u Slováků: 2. neděle adventní [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 2. 12. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Jak potkávat svět (88. díl): S Františkem Novotným [L] **21:30** Poutníci času: S Martinem Jermanem **21:45** Práce jako na kostele **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny: 2. 12. 2021 **0:30** Obchod s migranty **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

#### Pátek 3. 12. 2021

**6:05** Cesta k andělům (4. díl): David Vávra – divadelník a architekt **6:45** Zpravodajské Noeviny: 2. 12. 2021 **7:05** Mixtékové – Mezi náboženstvím a tradicí **7:35** Můj chrám: Akademický sochař Petr Vaňha v kapli sv. Judy Tadeáše, Dobřichovice **7:55** O kom, o čem: O tvorbě Bukovinských Slováků **8:20** ARTBITR – Kulturní magazín: Setkání se Zrzavým **8:30** Padající andělé **9:10** Dědek a jeho kreslený svět: Hrdinové všedních dnů **9:20** Flešbky – Godzone podcast **9:50** Obdarovávání – Otec Radek **10:05** Ruce Panny Marie **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Benefiční koncert Od srdce k srdci: Koncert nevidomých slovenských umělců na podporu handicapovaných v obcích postižených tornádem **14:10** Dědek a jeho kreslený svět: Respekt nadevše **14:15** Přehrada Kružberk 1957–2017: videodokument o rekon-

strukci vodního díla **14:35** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře: Kroj bohaté jak Hanák samotné... **16:00** Zpravodajské Noeviny: 2. 12. 2021 **16:20** Když bolí duše: Psychózy II. **17:30** Nebe nad hlavou **18:05** Velká laboratoř pro život – Italská nemocnice v Damašku **18:15** Sedmihlášky (154. díl): Dudaly dudanky **18:20** S Hubertem do lesa: Překvapení vydří zátoky **18:35** Vezmi a čti: Listopad 2021 **18:50** Zachraňme kostely: Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích **19:10** Sierra Leone: Ježíš v ulicích **19:40** Pošta pro Holuba: Ekologie **19:50** Přejeme si... **20:05** Noemova pošta: Prosinec 2021 [L] **21:10** V pohorách po horách: Lysá hora **21:30** Dekalog V.: Páté přikázání **22:30** Cvrlikání SPECIÁL (76. díl): Spirituál kvintet **0:00** Hriňovský kostelík na Islandu **0:30** Guatemala – Lidé kukuřičných polí **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

#### Sobota 4. 12. 2021

**6:05** Cesta k andělům (5. díl): Ladislav Heryán – salesián **6:50** Do varu s Maxem Kašparů (5. díl): Krize vztahů **7:10** ARTBITR – Kulturní magazín: S Ladislavem Kuklou **7:20** Benin – cesta návratu **7:35** Výlet do vánočního Vidně **8:15** Sedmihlášky (154. díl): Dudaly dudanky **8:20** Strýček Emu: Adventní **8:30** Ovečky: 2. neděle adventní **8:55** Animované biblické příběhy: Ztracený syn **9:25** Animované příběhy velikánů dějin: Marco Polo (1254–1324) **9:55** Noční univerzita: Radim Kuchař – Můj život s Bohem, nebo Boží život se mnou? **10:30** Můj chrám: Jiří Suchý, Praha – Spořilov, kostel sv. Anežky české **10:55** Perničky sester dominikánek **11:10** Zpravodajské Noeviny: 2. 12. 2021 **11:35** ARTBITR – Kulturní magazín **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:15** Dům ze sklá?: S P. Michalem Podzimekem **15:15** Čas pro Malaví **16:05** S dětmi na Chodsku: Chodské slavnosti 2016 **17:25** Groteský Bustera Keatona: Frigo jako obětní beránek [P] **18:00** Večeře u Slováků: 2. neděle adventní **18:25** Hledání skrytých svatých míst: Kypr (2. díl) [P] **19:20** Pošta pro Holuba: Ekologie **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Hlubinami vesmíru s dr. Petrem Kabáthem [P] **20:45** V pohorách po horách: Vodopády Bílé Opavy [P] **21:00** Mezi pražci (101. díl): Prosinec 2021 [P] **21:50** Svatá Brigita Švédská (1. díl): Mladá léta **22:50** Benefiční koncert: Neratov, kostel Nanebevzetí Panny Marie **0:40** Pěšky hezky česky: Cyrillometodějská stezka **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

#### Neděle 5. 12. 2021

**6:05** Cesta k andělům (6. díl): Martin Dejdar – herec (1. část) **6:50** Má vlast: Šumperk **7:35** Jak potkávat svět (88. díl): S Františkem Novotným **9:05** Večeře u Slováků: 2. neděle adventní **9:30** Víra do kapsy **9:45** Můj chrám: doc. PhDr. Michal Stehlík, Ph.D., bývalý děkan Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v kostele Panny Marie Karmelské, Kostelní Vydří **10:05** Nebe nad hlavou **10:30** Mše svatá z kostela sv. Jana Křtitele: Kněždub [L] **11:30** V pohorách po horách: Čáp – Jiráskovy skály **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:20** Muzikanti, hrajte **14:00** P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova (3. díl): Připravte cestu Páně (Lk 3,1–6) **14:35** Groteský Bustera Keatona: Frigo jako obětní beránek **15:00** Hlubinami vesmíru s dr. Petrem Kabáthem **15:45** Setkání (3. díl): Hayato Okamura – Staroměstské náměstí v Praze **16:00** Noční univerzita: P. Petr Karas – Hledání ztracených **17:10** Vlasta Redl & kapela na Mohelnickém dostavníku **18:00** Sedmihlášky (157. díl): V našem domě [P] **18:05** Strýček Emu: Mikulášský [P] **18:15** Ovečky: 2. neděle adventní **18:40** Animované biblické příběhy: Přišel hledat ztracené [P] **19:10** Animované příběhy velikánů dějin: Jana z Arku (1412–1431) **19:40** V pohorách po horách: Velká lúka – Martinské hole **19:50** Přejeme si... **20:05** Dokořán: S Terezou Kostkovou [P] **20:50** Benefiční koncert Červená středa: Praha, sál HAMU **22:25** Svatá Brigita Švédská (2. díl): Směrem k Římu **23:20** Harfa Noemova: Ondřej Havelka a jeho Melody Makers **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:00** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:40** Zachraňme kostely: Kostel sv. Jana Křtitele ve Vroutku a kostel Narození Panny Marie v Kryrech **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

**Pondelok 29. 11. o 18:50 hod.: Brat František (Dni adventu)**

V tejto sérii bude brat František pomáhať deťom prežívať dni adventu zmysluplne a radostne.

**Utorok 30. 11. o 18:45 hod.: Vianočné rozprávania (Podvečer svätého Ondreja)**

Animovaný rozprávkový seriál Milana Horvatoviča s komentárom o vianočných zvykoch počas vianočných sviatkov.

**Streda 1. 12. o 16:05 hod.: Misia Kuba (dokument)**

Dokument o dvoch slovenských verbistoch žijúcich a pôsobiacich na Kube, ktorý vás vtiahne do reálnych situácií každodenného života. Rozpráva aj o ťažkom živote pripomínajúci 70. roky na Slovensku, ale aj o možnostiach a nádeji v lepších zajtrajšok.

**Štvrtok 2. 12. o 20:20 hod.: Adorácia**

Večerná modlitba pred Najsvätejšou sviatnosťou.

**Piatok 3. 12. o 16:05 hod.: Páter Pio – staviteľ milosrdenstva (dokument)**

Svätý Páter Pio z Pietrelciny, známy len ako Páter Pio, bol bratom, kňazom, nositeľom stigiem a mystikom. Dokument skúma jeho detstvo, utrpenie a nečakanú Božiu milosť v jeho živote. Ukazuje miesta, na ktorých žil, niektoré neznáme fotografie a umelecké diela vytvorené na jeho počesť. Sprostredkuje svedectvá ľudí, ktorí sa na jeho príhovor zázračne uzdravili, tých ktorí sa s ním osobne stretli, ale aj tých, ktorí sa jeho dielom zaoberajú dodnes.

**Sobota 4. 12. o 20:30 hod.: Matka Cabrini (dokument)**

Dokumentárny film o živote a misijnom pôsobení sv. Františky Cabrini – Matke vystáhalcov. Táto reholná sestra mala výnimočne hlbokú úctu k Božskému Srdcu Ježišovmu.

**Nedeľa 5. 12. o 20:40 hod.: Adventné večery 2/4 (Najkrajší dar)**

Ako sa nestratiť v rýchlych predvianočnom tempe a hluku? Ako nezabudnúť na pravé svetlo v tieni upratovania a zháňania darčiekov? Ako prežiť advent v radosti a naplno? Prijmite naše pozvanie na nedelňé adventné večery.

**BREVIÁŘ PRO LAIKY**

**27. LISTOPADU – 4. PROSINCE 2021**

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 28. 11.		PO 29. 11.		ÚT 30. 11.		ST 1. 12.		ČT 2. 12.		PÁ 3. 12.		SO 4. 12.			
Antifona	42	40	42	40	1673	1892	42	40	42	40	1722	1941	42	40		
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	783	881		
<b>Ranní chvály:</b>																
Hymnus	42	40	42	40	1598	1811	42	40	42	40	1723	1941	42	40		
Antifony	46	44	828	929	1599	1811	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	813	914	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	46	45	50	49	1599	1812	57	56	60	59	1724	1942	66	67		
Antifona k Zach. kantiku	47	45	51	49	1599	1812	1601	1814	690	59	1724	1943	66	67		
Prosby	47	45	51	49	1675	1894	57	56	60	60	1724	1943	67	67		
Závěrečná modlitba	48	46	51	50	1600	1812	1601	1814	61	60	1602	1815	1603	1816		
<b>Modlitba během dne:</b>																
Hymnus	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41		
Antifony	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	48	46	52	50	1676	1895	58	57	61	60	64	64	67	68		
Závěrečná modlitba	48	46	51	50	1600	1812	58	57	61	60	64	64	67	68		
<b>Nešpory:</b>																
Hymnus	41	39	41	39	41	39	1598	1811	41	39	41	39	1727	1946	41	39
Antifony	45	43	49	47	838	940	1600	1813	868	973	884	990	900	1008	68	70
Žalmy	808	908	823	924	838	940	1678	1897	868	973	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	45	43	49	47	53	51	1600	1813	59	58	62	62	1730	1949	69	70
Ant. ke kant. P. M.	45(C)	43(C)	50	48	53	51	1601	1813	1602	1815	62	62	1731	1950	69	70
Prosby	46	44	50	48	53	52	1681	1900	59	58	63	62	1731	1950	69	71
Záv. modlitba	48	46	48	46	51	50	1600	1812	1601	1814	61	60	1602	1815	71	73
<b>Kompletář:</b>	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

**Liturgická čtení**

**Nedeľa 28. 11. – 1. nedeľa adventní**

1. čt.: Jer 33,14–16  
 Ž 25(24),4–5ab.8–9.10+14  
 Odp.: 1b (*K tobě, Hospodine, pozvedám svou duši.*)  
 2. čt.: 1 Sol 3,12–4,2  
 Ev.: Lk 21,25–28.34–36

**Pondělí 29. 11. – ferie**

1. čt.: Iz 2,1–5  
 Ž 122(121),1–2.3–4a.  
 (4b–5.6–7)8–9  
 Odp.: srov. 1 (*Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.*)  
 Ev.: Mt 8,5–11

**Úterý 30. 11. – svátek sv. Ondřeje**

1. čt.: Řím 10,9–18  
 Ž 19(18),2–3.4–5  
 Odp.: Řím 10,18b (*Všude na zemi pronikl jejich hlas.*)  
 Ev.: Mt 4,18–22

**Středa 1. 12. – nezávazná památka sv. Edmunda Kampiána**

1. čt.: Iz 25,6–10a  
 Ž 23(22),1–3a.3b–4.5.6  
 Odp.: 6cd (*Přebývat smím v domě Hospodinově na dlouhé, předlouhé časy.*)  
 Ev.: Mt 15,29–37

**Čtvrtek 2. 12. – ferie**

1. čt.: Iz 26,1–6  
 Ž 118(117),1+8–9.19–21.25–27a  
 Odp.: 26a (*Požehnaný, kdo přichází v Hospodinově jménu. Nebo: Aleluja.*)  
 Ev.: Mt 7,21.24–27

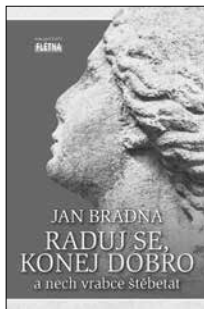
**Pátek 3. 12. – památka sv. Františka Xaverského**

1. čt.: Iz 29,17–24  
 Ž 27(26),1.4.13–14  
 Odp.: 1a (*Hospodin je mé světlo a má spása.*)  
 Ev.: Mt 9,27–31

**Sobota 4. 12. – nezávazná památka sv. Jana Damašského**

1. čt.: Iz 30,19–21.23–26  
 Ž 147(146),1–2.3–4.5–6  
 Odp.: Iz 30,18 (*Šťastní jsou všichni, kdo doufají v Hospodina. Nebo: Aleluja.*)  
 Ev.: Mt 9,35–10,1.5–8

**SVĚDECTVÍ**



**RADUJ SE, KONEJ DOBRO A NECH VRABCE ŠTĚBETAT • OSOBNÍ VZPOMÍNKY NA TŘICET LET OBNOVY MARIÁNSKÉHO SLOUPU V PRAZE A NEJEN NA TUTO PRÁCI**  
Jan Bradna • Prolog Martin Leschinger

Akademický sochař a restaurátor Jan Bradna (nar. 1943) má za sebou půl století tvůrčí práce, která pomohla navrátit zašlou krásu velké řadě památek na našem území

včetně těch úplně zničených. Není divu, že jej v roce 1988 zaujal pohnutý osud Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze, kterému poté věnoval více než tři desítky let života. Ve svém vyprávění nám předkládá vlastní příběh, který se protnul s úžasným příběhem rekonstrukce a návratu prvního barokního sousoší na Staroměstské náměstí. Jan Bradna v něm díky své profesi a citu pro nápravu křivd sehrál jednu z ústředních rolí. Byla zkouškou víry, plná dramatických zvrátů, obětavé a trpělivé práce. Ačkoli text nezapře odbornou erudici a celoživotního tvůrčího ducha, je především laskavým svěděctvím jednoho krásného lidského života.

Martin Leschinger - Flétna

Váz., 162x232 mm, křídový papír, 288 stran, 455 Kč

**JEŽÍŠI, POSTAREJ SE TY! • P. DOLINDO RUOTOLO VE VZPOMÍNKÁCH SVÉ NETEŘE**

Grazia Ruotolo - Luciano Regolo • Z italských přeložila Danica Bartošová • Redakce Kateřina Lachmanová

Otec Dolindo byl vyhledávaný kazatel a nesmírně plodný duchovní spisovatel. Napsal mimo jiné u nás dobře známou *Novénu odevzdanosti*. Dolindo Ruotolo zemřel v roce 1970, jen dva roky po stigmatizovaném P. Piovi. Osobně se setkali jen jednou, ale

v duchovní rovině byli jako dvojčata: sdíleli mystické obdarování, prorocké charisma a dar čtení v lidských srdcích, dar uzdravování a exorcismu, ale především Kristův kříž - výkupné utrpení za druhé, za církev. Dlouhá léta oba pokorně snášeli pronásledování a nespravedlivé zákazy ze strany církevních představených, oba zemřeli v pověsti svatosti. Duchovně doprovázeli zástupy lidí, z nichž mnozí díky nim našli Krista nebo nové, hlubší obrácení. Dnes už více než devadesátiletá Grazia Ruotolo je neteří otce Dolinda. Spravuje archiv jeho pozůstalosti a je velkou znalčkyní jeho díla. Po smrti strýce začala shromažďovat osobní svěděctví pamětníků, ale i těch, kdo obdrželi zvláštní milosti na jeho přimluvu. Její kniha je zatím nejlépe zdokumentovaným životopisem otce Dolinda. V Itálii vyšla v roce 2020 u příležitosti 50. výročí úmrtí svatého kněze, jehož proces blahorečení už probíhá.

Pavel Nebojsa - Doron

Brož., 130x190 mm, 242 stran, 329 Kč



**K PROHLoubENÍ VÍRY**



**JMÉNA DUCHA SVATÉHO**

Ray Pritchard • Z angličtiny přeložil Jiří Gračka

Kolik toho víte o osobě a působení Ducha Svatého? Pro mnoho křesťanů je třetí osoba Nejsvětější Trojice tajemstvím. Tato studie o Duchu Svatém se na jeho působení dívá očima Písma svatého, prostřednictvím jmen, která mu Bible dává. Když ho poznáme, pomůže nám to lépe pochopit jeho moc, přimluvu, dary, pomazání, jak přebývá ve věřících, jakému ovoci v něm dává vzrůst.

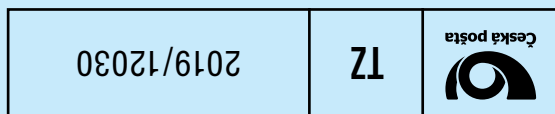
Stanislav Juhaňák - TRITON

Brož., 110x165 mm, 216 stran, 229 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: [objednavky@maticecm.cz](mailto:objednavky@maticecm.cz)

Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese [www.maticecm.cz](http://www.maticecm.cz)



Matice cyrilometodějská s. r. o.  
Dolní nám. 24  
779 00 Olomouc